

Jag har blivit slarvig med bibelläsningen igen. "Det finns väl ingen orsak att ta sig tid med det ... jag har ju läst den förr ..."

Hur kan jag fastna i så dumma ursäkter gång på gång?

MÅSTE MAN LÄSA BIBELN?

Nej! Och man måste inte heller lära känna sina vänner; ta reda på hur den nyinköpta tekniska prylen fungerar eller vad man mår bra av att äta. Man måste inte läsa kartan när man är på resa och man måste inte se sig för innan man går över gatan. Man måste inte – men man borde!

Varje dag är inte helt den andre lik och gårdagens erfarenheter täcker inte alltid in dagens utmaningar.

Ta det där med minnen till exempel. Efter en tid blir det ofta en förskjutning/förvanskning av det man hört eller sett! Minnet blir också sämre med åren. Dessutom kan ord som sagts för tio, tjugo eller trettio år sen ha gett en helt annan effekt om de sagts idag!

Guds ord är färskvara och gör anspråk på att vara både levande och verksamt. Det vill vara en domare över hjärtats uppsåt och tankar!

När det gäller vår fysiska hälsa så går många på regelbundna hälsokontroller för att i tid upptäcka det som behöver justeras. Men vi har också en "inre människa" där den Helige Ande vill låta oss "bli justerade" i våra tankar, mål och syften!

I en bok med samlade "kärnord" av C. Skovgaard-Petersen fann jag följande tänkvärda citat: Det är skrivet, nån gång under 1900-talets första hälft.

"Det finns många trosvilliga och trosvissa kristna, som aldrig bliva helgade karaktärer, därför att de ej hava några bestämda dagliga andaktstider och därför ej heller någon regelbunden väktarerond genom själen"

